

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Co/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 6118323571
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6118323571.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenej spoločnosťou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, proti žalovanému V. C., bývajúcemu v C. G. M., Z. XXXX/XX, o zaplatenie 597,48 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 41Csp/97/2019, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2021 č. k. 10CoCsp/29/2020-222, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. novembra 2021 č. k. 10CoCsp/29/2020-222 zamietol návrh žalovaného na opravu uznesenia krajského súdu z 29. októbra 2020 č. k. 10CoCsp/29/2020-199. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh na opravu podaný žalovaným nie je dôvodný, keďže odvolacie uznesenie o zastavení konania neobsahuje chybu v písaní, počítaní ani inú zrejmu nesprávnosť, ako to predpokladá § 224 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „CSP“). Vo vzťahu k žalovaným požadovanej oprave/doplneniu poznamenáva, že výrok uznesenia dotknutého rozhodnutia o zastavení konania, ktorý žalovaný žiada opraviť je určitý a jednoznačný a to aj v kontexte s jeho odôvodnením (bod 10 a 11).

2. Proti uzneseniu krajského súdu označenému v bode 1. aj v záhlaví tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) podal žalovaný odvolanie založené na odvolacích dôvodoch podľa § 357 písm. f/ a písm. g/ CSP. Zdôraznil dôvodnosť a správnosť návrhu na opravu a doplnenie odvolacieho rozhodnutia. Namietal ním, že dotknutý enunciat odvolacieho rozhodnutia vyvoláva pochybnosti, keďže výrok odvolacieho súdu „Konanie zastavuje“ vyvoláva dojem, že sa môže zastavovať len „konanie o dovolaní“, nie aj alebo konanie o odvolaní i vo veci samej odvolacím súdom. Už skutočnosť, že sám odvolací súd musel vo vlastnom odôvodnení odvolacieho

rozhodnutia hľadať dôvod a skutočnosť, čo vlastne predtým „zastavil“ vyvoláva objektívny dôkaz o abstraktnosti a procesnej nepresnosti pôvodného výroku. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne sám zmení napadnuté uznesenie a vykoná navrhovanú opravu odvolacieho rozhodnutia.

3. Vzhľadom na ustanovenie § 373 ods. 3 CSP nebolo odvolanie doručované žalobkyni na vyjadrenie, keďže nejde o odvolanie, ktoré by smerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej a týkalo sa len procesného návrhu žalovaného, ktorému krajský súd nevyhovel.

4. Najvyšší súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), na to oprávnenou osobou (§ 359 CSP) a proti uzneseniu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. f/ CSP) ako súd odvolací prejednal vec bez pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia najvyšší súd dodáva:

5. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

6. Podľa § 234 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

7. Civilný sporový poriadok vyžaduje, aby súdne rozhodnutie bolo určité, jasné a formálne bezchybné. V prípade, že nesplňa tieto náležitosti, zákonná úprava pripúšťa možnosť jeho opravy za stanovených podmienok tak, aby bola zachovaná zásada viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom. Súdne rozhodnutie možno opraviť postupom podľa § 224 CSP (odcitované vyššie), ktorý je výrazom snahy o vyváženie práva na rozhodovanie podľa relevantnej právnej normy na jednej strane a práva na právnu istotu založenú právoplatným súdnym rozhodnutím.

8. Ústavný súd SR v rozhodnutí II. ÚS SR 576/2013 vyjadril, že výrazom snahy o vyváženie práva na rozhodovanie podľa relevantnej právnej normy na jednej strane a práva na právnu istotu založenú síce (objektívne) nesprávne prejavovým, ale predsa právoplatným súdnym rozhodnutím je okrem iného aj ustanovenie § 224 CSP. Toto ustanovenie umožňuje súdu, ktorý rozhodnutie vydal, opraviť v ňom aj bez návrhu chyby v písaní a počítaní a iné zrejme nesprávnosti. Kým pojem chyby v písaní, resp. chyby v počítaní sú pomerne jednoznačné, pojem iná zrejme nesprávnosť je relatívne neurčitým pojmom, je však potrebné ho vykladať aj vzhľadom na systematické zaradenie nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní, z čoho je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné, než písárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila na vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia a ktoré sú úplne zjavné.

9. Za zrejmu nesprávnosť v zmysle § 224 CSP tak treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavíť chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejno-mocenskej vôle.

10. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Výrok rozhodnutia je konečným vyjadrením úsudku konajúceho súdu o prejednávanej veci, odôvodnenie je tou jeho časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom, a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Výrok a odôvodnenie rozhodnutia tvoria pevnú jednotu, preto je potrebné výrok vždy posudzovať v súvislosti s jeho odôvodnením.

11. Už z vyššie uvedeného rozboru je zrejme, že konajúci súd sa nedopustil chyby v písaní, počítaní, resp. inej zrejmej nesprávnosti vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorým konanie zastavil, t. j. konanie

vedené o prejednávanej veci determinované žalobným návrhom.

12. Ak mal odvolateľ predsa len pochybnosti aké konanie odvolací súd zastavil, ktoré pochybnosti u neho mohla vzbudiť uplatnená dvojinštantnosť predmetného sporového konania, založená využitím riadneho opravného prostriedku žalovaným, ktoré ale nezakladá začatie samostatného konania o opravnom prostriedku, stáva sa len špecifickým štádiom konania vedeného o prejednávanej veci, vysvetlenie dostal v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu o zastavení predmetného konania, na ktoré odôvodnenie správne odkázal i súd, ktorý vydal napadnuté uznesenie (bod 4 napadnutého uznesenia).

13. Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že odôvodnenie rozhodnutia podáva výklad jeho opodstatnenosti a jeho účelom je doložiť jeho správnosť, čím sa i keď stručne ale výstižne riadil krajský súd v oboch svojich rozhodnutiach (t. j. ako v rozhodnutí o odvolaní žalovaného o zastavení konania, tak i v napadnutom uznesení o zamietnutí návrhu na opravu tohto rozhodnutia).

14. Odvolacia argumentácia žalovaného „o abstraktnosti a procesnej nepresnosti pôvodného výroku“, ktoré žiadal opravným uznesením napraviť, vychádzajúc z uvedeného obstať nemohla. Je preto potrebné uzavrieť, že vo vzťahu ku konkrétnemu súdnemu rozhodnutiu nejde o zjavnú nesprávnosť, v dôsledku čoho je vylúčený postup podľa § 224 CSP, preto ak súd prvej inštancie návrh žalovaného na opravu jasného, určitého a zrozumiteľného uznesenia o zastavení konania, t. j. konania vedeného o prejednávanej veci, čo je zrejme i z odôvodnenia uznesenia zamietol, rozhodol správne.

15. Najvyššiemu súdu neušlo pozornosť, že Okresný súd Žilina uznesením z 21. decembra 2021 č. k. 41Csp/97/2019-232 vydaným vyšším súdnym úradníkom vyzýval žalovaného na odstránenie väd podaného odvolania, proti ktorému uzneseniu podal žalovaný sťažnosť. Predmetné rozhodnutie je však ničotné, bez právnych účinkov a od začiatku sa naň prihliada ako na neexistujúce, pretože bolo vydané v danom prípade mimo rámec vymedzenej právomoci okresného súdu, ktorý nie je v danom prípade súdom prvej inštancie rozhodujúcim o návrhu žalovaného na vydanie opravného uznesenia (týmto súdom je krajský súd rozhodujúci o návrhu na opravu svojho rozhodnutia), čím mu potom neprináleží ani vyzývať odvolateľa na odstraňovanie väd odvolania podľa § 373 ods. 1 CSP v rámci prípravy konania na odvolacom súde (t. j. na najvyššom súde). Preto potom neprichádza do úvahy ani rozhodovanie o sťažnosti žalovaného voči takémuto právne neexistujúcemu rozhodnutiu okresného súdu.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

17. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nemožno podať odvolanie.

Možno proti nemu podať dovolanie a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie aj ďalšie podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, ktorá povinnosť tu nie je, ak dovolateľ má zamestnanca alebo člena, ktorý za neho bude konať a ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.